

Mál nr. 179/2010

M og vátryggingafélagið X v/ innbústryggingar.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna þjófnaðar úr geymslu.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 9.6.2010, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 22.6.2010.

Málsatvik.

Tilkynnt var til lögreglu um að á tímabilinu 28.4.2010 til 1.5.2010 hafi verið brotist inn í geymslur í kjallara í fjölbýlishúsinu að F, þ. á m. geymslur sem tilheyrðu M. Á forsiðu fyrirbyggjandi lögregluskýrslu, dags. 1.5.2010 kl. 15:02, um innbrot í geymslur í húsinu er ekki getið um innbrot í geymslu sem tilheyrði M, en þess ber að geta að fyrir nefndinni liggur einungis forsiða þessarar lögregluskýrslu. Í annarri lögregluskýrslu, dags. 11.5.2010 kl. 13:38, kemur fram að M hafi haft samband við lögreglu og sagt að tvær töskur sem fundust á vettvangi hafi tilheyrt honum. Þegar hann hafi séð töskurnar á gangi sameignarinnar hafi hann kannað með geymslu sína og séð að búið var að fara inn í hana og stela þaðan ýmsum hlutum.

M hafði í gildi innbústryggingu, svonefnda Heimilisvernd, hjá vátryggingafélaginu X. Með bréfi, dags. 1.6.2010, hafnaði X bótaskyldu úr vátryggingunni. Í bréfinu kemur fram að í fyrri lögregluskýrslunni komi ekkert fram um að farið hafi verið inn í geymslu M og lögregla hafi ekki farið á staðinn þegar M hafði samband við hana þann 2.5.2010. Því liggi ekki fyrir staðfesting lögreglu á ummerkjum um innbrot í geymsluna. Þá er vísað til varúðarreglu í gr. 3.6 í 1. kafla í skilmálum vátryggingarinnar. Segir í bréfinu m.a. svo, orðrétt: “Þrátt fyrir að sönnun fyrir tjóninu liggi ekki fyrir í lögregluskýrslu eins og áskilið er í skilmálum tryggingarinnar mætti fulltrúi félagsins á staðinn tvívegis til að skoða ummerki og mátti þá sjá ummerki eftir skrufjárn á hurðarkarmi við læsingu. Við nánari skoðun á ummerkjunum og tilraunir til að komast inn með þeim hætti að stinga skrufjárninu í sama far og sjáanlegt var er það mat félagsins að ekki sé unnt að komast inn í geymsluna með þessum hætti án þess að skilja eftir mun meiri skemmdir á dyrakarminum hafi dýrnar verið læstar. Félagið telur því að ekki liggi fyrir sönnun þess að varúðarreglum skilmálanna hafi verið fylgt og hefur því ekki verið sýnt fram á að geymslan hafi verið tryggilega læst.”

M öfluðu álits fyrirtækisins N sem m.a. hefur með höndum viðgerðir og endurnýjun læsinga í bifreiðir og hífýli. Starfsmaður þessa fyrirtækis mun hafa skoðað læsingarbúnað á geymsludyrum þeim sem hér um ræðir. Í ódagsettu áliti fyrirtækisins segir að það sé skoðun þess að brotist hafi verið inn um hurðina og það sé byggt á því að greinilegt far hafi verið við slúttjárn í dyrastaf sem væntanlega er eftir skrufjárn eða eitthvað álíka verkfæri. Slúttjárnin hafi bognað inn (vegna ónógrar festu í hurðarkarmi), en það ásamt því að nokkuð mikið bil er á milli hurðarstafs og hurðar hafi gert það að verkum að ekki hafi lengur verið hald á móti kólfunum í láshúsinu og því verið greið leið inn.

Álit.

Samkvæmt gr. 3.6 í 1. kafla í skilmálum Heimilisverndar X, sem fjallar um innbústryggingu, bætir vátryggingin tjón á hinu vátryggða af völdum innbrots í læsta íbúð. Einnig segir að það sé skilyrði fyrir greiðsluskyldu félagsins að lögregluskýrslu sé skilað sem sönnun fyrir tjóni. Þá er

tilgreind sú varúðarregla að læsa beri tryggilega m.a. íbúðarhúsi og öðrum þeim stöðum sem vátryggingin tekur yfir þegar þessir staðir eru mannlausir eða heimilisfólk í svefni. Ennfremur ber að loka gluggum, séu þeir ekki útbúnir sem mannheldir þegar þeir eru opnir, og ganga að öðru leyti þannig frá að óviðkomandi eigi ekki greiðan aðgang að verðmætum.

Skilyrði X í vátryggingarskilmálum sínum um að greiðsluskylda þess sé háð því að lögregluskýrslu sé skilað sem sönnun fyrir tjóni ber að skýra í samræmi við ákvæði 1. mgr. 47. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 þess efnis að við uppgjör bóta skal vátryggður veita félaginu þær upplýsingar og þau gögn sem hann hefur undir höndum og félagið þarf til þess að meta ábyrgð sína og greiða bætur. Ekki verður séð að lögregluskýrslur, sem liggja fyrir í málinu, séu þannig úr garði gerðar að með framlagningu þeirra og annarra gagna hafi M ekki fullnægt lögmælti upplýsingaskyldu sinni gagnvart X. Tjóni M verður því ekki hafnað á þeirri forsendu einni að ekki séu fyrir hendi viðhlítandi lögregluskýrslur.

Eins og fyrr greinir ber X fyrir sig að ekki liggi fyrir sönnun þess að varúðarreglum skilmálanna hafi verið fylgt og því hafi ekki verið sýnt fram á að geymslan hafi verið tryggilega læst. Samkvæmt 26. gr. laga um vátryggingarsamninga getur félag gert fyrirvara um að það skuli laust úr ábyrgð í heild eða að hluta ef varúðarreglum er ekki fylgt. Slíkan fyrirvara getur félagið þó ekki borið fyrir sig ef ekki er við vátryggðan að sakast eða sök hans er óveruleg eða það að vátryggingaratburður hefur orðið verður ekki rakið til brota hans. Hefur X sönnunarbyrðina um að M hafi brotið fyrrgreinda varúðarreglu um að hafa geymsludyrnar tryggilega læstar þannig að því sé heimilt að skerða bætur eða fella alveg niður gagnvart M. Vátryggingarskilmála X verður því að skilja svo, í því tilviki sem hér er ræðir, að vátryggingin taki til þjófnaðar úr geymslunni svo fremi að varúðarreglan um hafa geymsludyrnar tryggilega læstar hafi ekki verið brotin.

Samkvæmt gögnum málsins, og þá einkum fyrirbyggjandi ljósmyndum, sést far á utanverðum hurðarkarminum eftir skrufjárn eða annað sambærilegt verfæri. Umrætt far virðist ekki stórt en er engu að síður sjáanlegt. Einnig er ljóst að slúttjárn í dyrastaf er bogið og kólfur í læsingu virðist ekki ganga langt inn fyrir slúttjárnið sökum þess að nokkuð bil er á milli hurðarstafs og sjálfrar hurðarinnar. Þessi verksummerki verða ekki talin nægja sem sönnun þess að M hafi brotið umrædda varúðarreglu. Tjón M telst því bótaskyldt úr vátryggingunni.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr innbútryggingu hjá X.

Reykjavík, 12. júlí 2010.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.